



За Ђилински Ђожансџићу

Мапу Санџсџићу



Ѓосеџно захџалуџеи

Ѓаринџеру Ѓамиџу

Наслов оригинала

Daisy Meadows

KYLIE THE CHRISTMAS CARNIVAL FAIRY

Copyright © Daisy Meadows 2006

Translation Copyright © 2010 за српско издање, ЛАГУНА

Illustrations Copyright © Georgie Ripper 2006



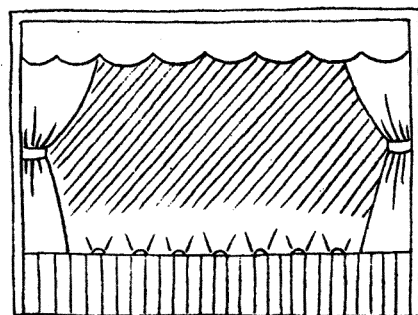
Кајли, карневалска џила

Ѓаџисала Ѓејџи Меџоуџ
Илуџиrowала Ѓорџи Рипер

Ѓрeсeлa Алeксaндрa ЧaѢрaѢa

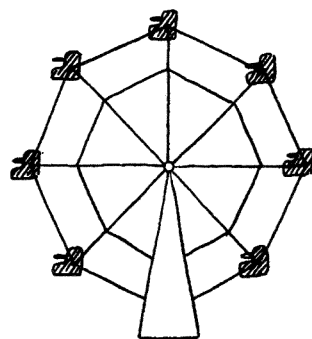


мала лагуна

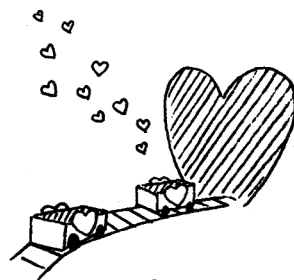


Гозорница

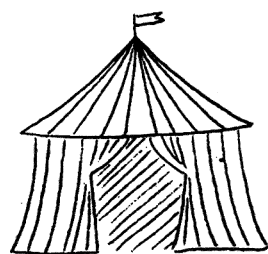
Ганорамски џочак



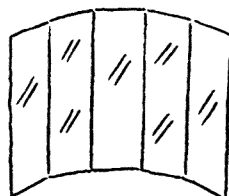
Шећерна куќа



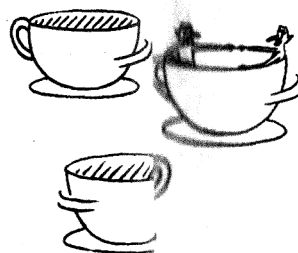
Тунел љубави

Маскембалски
Шајор

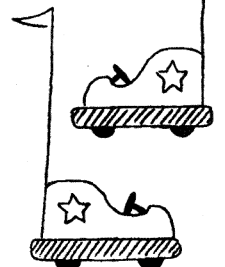
Куќа огледала



Шолаци - спрежика



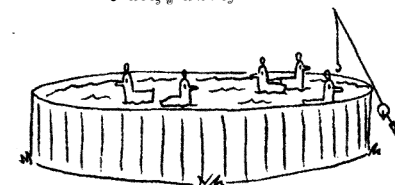
Аутомат



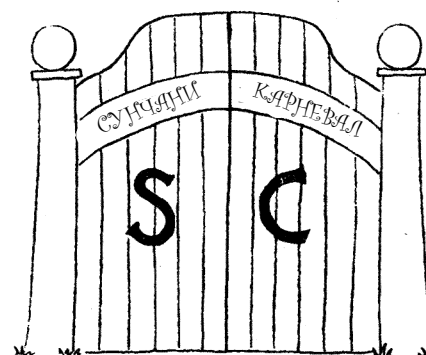
Набавување оброча



Убедат џаџу



Воз сјајна





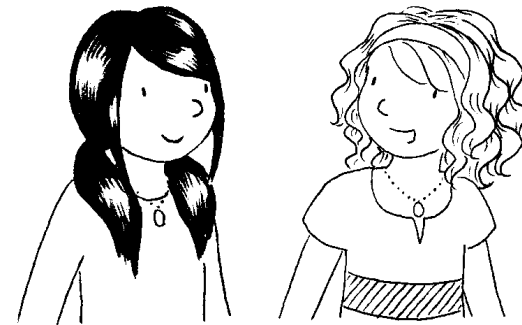


Вилинске чаролије радосић карневала кроје
 Као чаробне каје на главама сићоје.
 Чинила ћу леденим све што ја промениши
 Јер каја на главама више неће ни бићи!

Да бих глејје радосић саг ђокидо сируну
 Сићећу музичку кају и карневалску круну.
 А вражићи украиће, као га је мала,
 чаробни шевир леициру карневала!



Свећано ошваране	11
Вражићи управе зорку	23
Сице Кајли	35
Вражићи се возају	45
Надмугрени вражићи!	53



„Ово је баш узбудљиво!“, рече Рејчел Вокер својој најбољој другарици Кирсти Тејт. „Никад пре нисам била на карневалу.“

„Сунчани карневал је најбољи“, одговори Кирсти. „Одржава се у

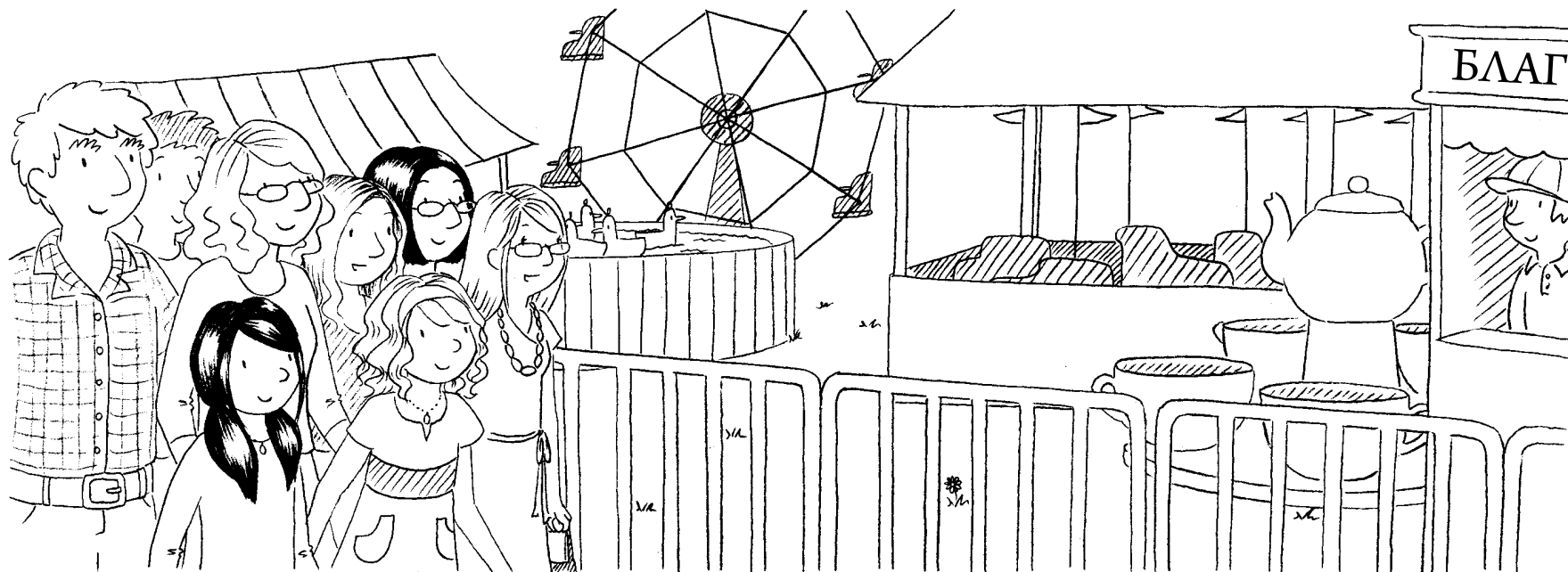
Ведерберију сваке године, на крају летњег распуста. Веома ми је драго што си нам дошла у госте и што идеш с нама.“

Девојчице су стајале с Кирстиним родитељима у великој скупини људи испред карневалске капије. Док су

чекали свечано отварање, чуо се узбуђени жамор.

„Куда ћете прво, девојке?“, упита господин Тејт.

„Не знам“, рече Кирсти, вирећи кроз капију. „Чега ту све нема!“ Видела је



панорамски точак, аутиће, вртешке и још штошта друго. Било је ту и мноштво тезги с разним слаткишима и игрицама, као што је набацивање обруча и пецање паткица.

„Погледај, Кирсти!“, муну Рејчел другарицу кад се иза капије појави човек у црвеном капуту и с црним цилиндром.

„То је сигурно мештар карневала“, објасни

Кирсти. „Време је за свечано отварање!“

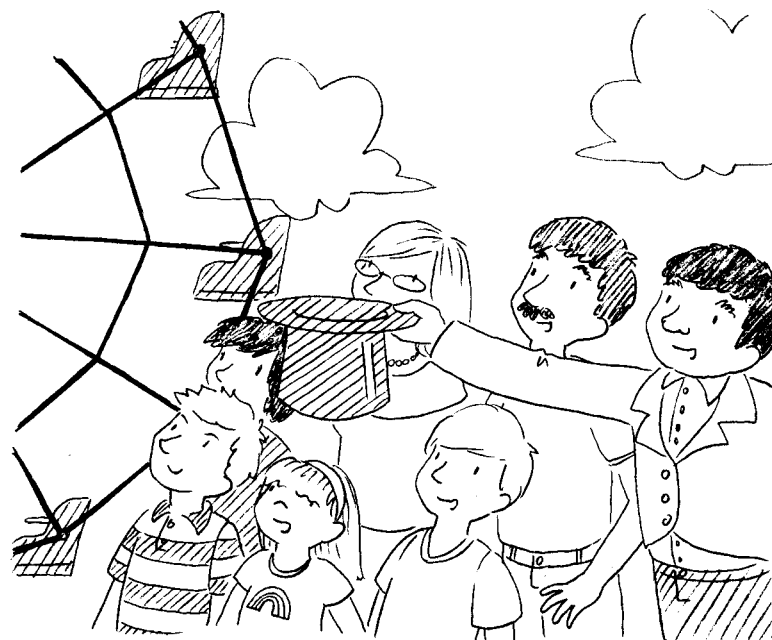
Сви бучно заграјаше.

„Даме и господо“, рече мештар карневала. „Добро дошли



на Сунчани карневал, најчудеснији карневал на свету!“ Он елегантно отвори капију.

Рејчел и Кирсти похиташе на карневал заједно са осталима.



„Нека карневалска чаролија почне“,
објави мештар карневала, скидајући
цилиндар и показујући ка панорамском
точку. Велики точак се одмах покрену.
Посетиоци зинуше од чуда.



Затим мештар карневала махну
шеширом ка вртешци, а седишта
у облику шољица завртеше се у
ковитлацу живих боја.



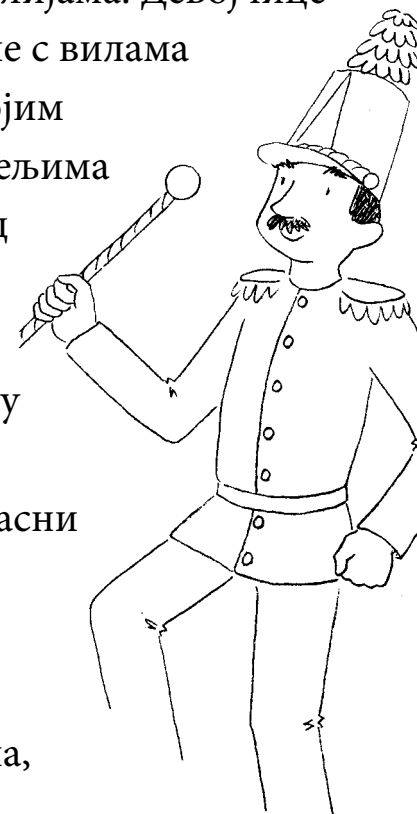
„Ово је чаробно!“, узвикну девојчица
поред Кирсти када се шољице
покренуше.

Рејчел и Кирсти се насмешише. Знале
су штошта о чаролијама. Девојчице
су се спријатељиле с вилама
и помагале су својим
мајушним пријатељима
кад год би Старац
Мраз и његове
слуге вражићи
почели да стварају
невоље.

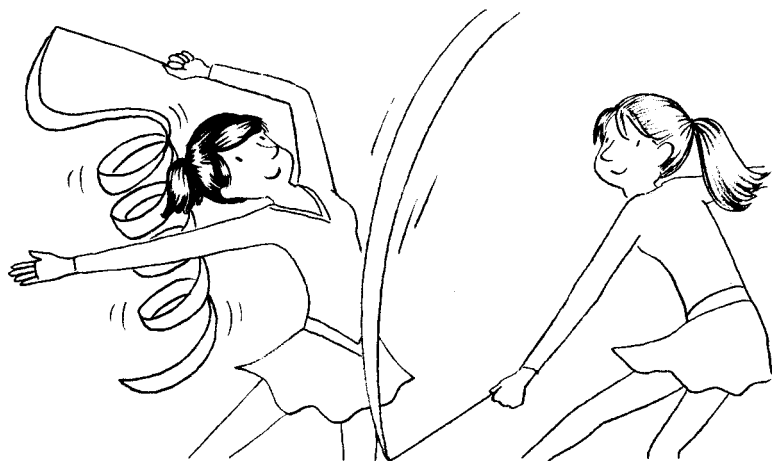
Тада одјекну гласни
звук добоша.

„Ево параде!“,
узвикну Кирсти.

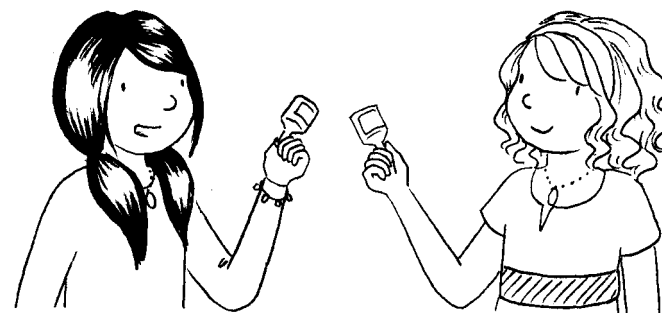
Уз звекет чинела,
кроз масу крену



оркестар који је предводио мушкарац у отменој плавој униформи. Шеф оркестра имао је високу плаву капу украшену златном кићанком и штап дугиних боја. Када посматрачи



заграјаше, он накриви капу и заврте штапом. Истог часа, оркестар засвира веселу мелодију.



„Ово је сјајно“, рече Рејчел док је оркестар пролазио. „Погледај, ено плесача и акробата.“

За оркестром су ишле плесачице у плавим и златним хаљинама, с дугим сатенским тракама које су током плеса вртеле. Акробати

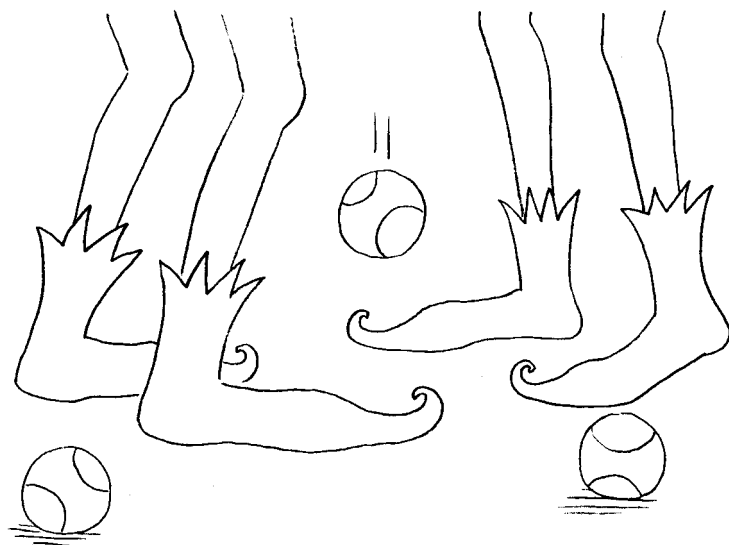


су скакали и превртали се, правили „звезде“ и делили прскалице. И Кирсти и Рејчел су добиле по једну.

„Ту су и жонглери!“, викну Кирсти.

Жонглери су имали црвено-беле капе са звончићима и шарене лоптице.

„О, боже!“, уздахну Рејчел кад једном жонглеру испадеше све лоптице, „чини ми се да нису баш најбоље увежбани.“



Кирсти се намршти кад још један жонглер неспретно упаде међу акробате. „Нису нарочито високи, зар не?“, рече она. „Можда су то деца. То би објаснило и зашто нису нарочито вешти.“ Али тада Кирсти спусти поглед и виде жонглерима стопала. Ципеле им беху огромне – много веће од дечјих!

Кирсти помно загледа жонглере у пролазу. Мада су им капе скривале већи део лица, ипак је уочила да имају дугачке, зелене носеве.

„Рејчел!“, прошапута Кирсти док јој је срце снажно ударало. „Ови жонглери нису деца. То су вражићи!“